

פְּרֻשֵׁת וַיִּרְא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פניני עין חמד

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חמד* - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת וַיִּרְא – אֵין דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפְנֵי הָרְצוֹן

"וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כָּחֵם הַיּוֹם" (בראשית יח, א)

אולם הרבי מבריסק כאילו התעלם מדבריו ואמר לו: "תגיד: 'איני רוצה' ולא 'אינני יכול'".

יצא אותו אחראי מבית הרב, והתלבט מה בידו אכן לעשות? הוא באמת ובתמים התכוון לכל מילה שאמר.

מחוסר ברירה הלך למחנה שנלר. בהגיעו לשם ביקש לדבר עם הקצין הבכיר ביותר, שנמצא שם.

כעבור דקות אחדות יצא אליו קצין והתעניין לרצונו. סיפר לו על העניין. נענע ראשו ואמר אותו הקצין: "אין בעיה, מיד במוצאי כיפור אטפל בעניין".

ענה לו האחראי, "לא מחר, היום!". ענה הקצין, שאינו יכול כעת. אמר לו האחראי את אותה תשובה, שהצדיק אמר לו: "אל תאמר איני יכול, תגיד איני רוצה".

הקצין כעס ואמר "ננסה". ובסופו של דבר ערב התקדש יום הכיפורים, האברך שוחרר לביתו.

טענתו של אברהם אבינו כלפי אליעזר הינה: "אם אינך יכול למצוא אורחים, זה הסימן לכך שאינך רוצה באמת למצוא אותם".

ואכן, אברהם אבינו, אשר רצה מאוד אורחים, התאמץ וישב בפתח האהל, ואכן המלאכים בדמות האורחים הגיעו, ללמדנו, שמה שרוצים באמת- מתגשם!

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מברשת ציון

אברהם אבינו בעצמו יושב בפתח האוהל כדי לחפש אורחים. המדרש מספר שאברהם אבינו מינה את אליעזר עבדו לצאת ולחפש עבורו אורחים.

אולם על אף חיפושיו לא מצא בני אדם שההינו לצאת בחום הכבד. לפיכך אמר אברהם: "אין אמונה בעבדים. אני אשב!" וישב בעצמו בפתח האוהל.

הטענה כלפי אליעזר לכאורה תמוהה: הרי אליעזר לא היה סתם עבד, אלא שלט ביצרו כמו אברהם אבינו, ומדוע אומר אברהם אבינו: "אין אמונה בעבדים", כאשר הוא רואה, שאינו מצליח למצוא אורחים?

ויש ליישב טענה זו באמצעות המעשה הבא: מספרים שבערב יום הכיפורים קרא הרב מבריסק לאותו אדם האחראי על דחיית גיוס לבני הישיבות ואמר לו, שיש אברך ששכח להגיש דחייה, ולכן נחשב כעריק ותפסו אותו הרשויות והכניסו אותו לכלא, ויש לטפל בשחרורו.

ענה אותו אדם: "כבוד הרב, אין בעיה בכלל. מיד בצאת יום הכיפורים אטפל בזה". ענה הרב מבריסק: "לא מחר! היום עליך לשחרר אותו!".

"כבוד הרב, אינני יכול לעשות כעת מאומה", ענה אותו אדם אחראי, "משרדי הצבא סגורים כעת, ואין איש שאפשר לדבר עימו כעת בעניין זה!".

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה	חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי	שגית בת רותי
משפ' שטרית	חיים בן בכורי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-ליאור יהושע סומך וב"ב	יראת שמים
יהודה אריה בן רחל ברכה	גלית בת מסודי
עינת בת רחל ברכה	ארז בן שושנה
רחל ברכה בת פדילה דליה	רונן אברהם וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים	ארז מזרחי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע	חיי הפקות ואירועים
שלמה ודנה דוד וב"ב	אריה ושרה לוי וב"ב
קסירר אפרים וב"ב	כולל ברסלב אילת
י.מ.ש כדורי	אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב	שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר	רונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט	סיון בת אסתר
עמית בת טובה	יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה	אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה	דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה	מאיר בן שרית ואיליה
טליה עדן אסתר בת שולמית	יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית	שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית	אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי	אליהו דרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה	שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר	רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב	משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה	

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה	יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-	בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בן פרחה-	בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי	דליה אפרת בת נעמי
אסתר בת סוליקה	סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר	דינה בת מזל
יהודית אסתר פראל בת חיה-	בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה	נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורי	אפרים בן שרה
תמר פורטונה בת מיסה	רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה	נחום בן כריה
יהודה אריה בן רחל ברכה	טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה	אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה	רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה	שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה	בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה	יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה	יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה	קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון	ר' אליעזר בן עטיה

ט"ו חשוון תשע"ח		04/11/2017	
פרשת וירא			
הפטרה: "ואשה אחת" - מלכים ב' ד'			
ה"ב	16:13	17:24	17:59
ה"א	16:30	17:21	17:55
חגיגה	16:30	17:21	17:55
ה"ה	16:33	17:24	17:59

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ויליד אלחנן רפאל בן איריס ויליד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים- דגים- חלק א'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם בדגים יש דין בישולי גוים?

Ice : ?

תשובה :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

דגים גדולים - יש בהם משום בישולי גוים. ודגים קטנים - אין בהם משום בישולי גוים. הדברים אמורים דווקא בדגים, שבמינם נאכלים, כשהם גדולים (כגון האמנון או הפורל וכדומה), אך כאשר הם קטנים, אינם עולים על שלחן מלכים. אולם דגים קטנים, שנאכלים קטנים, ועולים על שולחן מלכים, יש בהם משום בישולי גוים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג סי"ב), ש"ך (שם סי"ט זט).

דג מעושן, מלוח או כבוש אינו בכלל איסור בישולי עכו"ם. **מקורות:** שו"ע זרמ"א (יו"ד סימן קיג סי"ג). ובקובץ שערי הוראה ח"ד בשם הגרש"א שטרן, כתב שכל ההיתר של מעושן, הוא רק כשחום האש אינו מספיק כדי לבשל, ובכוחו לפעול רק עישון בלבד, אבל כשחום האש גדול, אע"פ שגם העשן פועל, עיקר מה שנעשה ראוי לאכילה, הוא מכוח חום האש - ויש להחמיר.

סְעוּדַת מִילָה

מסופר על הגאון ר' יהודה אריה לייב אלטר מגור זצ"ל (בעל ה"שפת אמת" זיע"א), שפנה פעם אל אחד מקרובי משפחתו, וביקש ממנו, שייקח את בניו רבי אברהם מרדכי אלטר ורבי משה בצלאל, אל יהודי פלוני מהעיר וורשה, כדי שיברך אותם. שמח הקרוב לעשות כפי שנתבקש ויצא עם הילדים לוורשה.

בהגיעו לשם, חיפש אחרי היהודי באותו שם, ואותו קרוב היה בטוח, כי מדובר בצדיק מפורסם, שהכל שוחרים לפתחו. אך רק לאחר חקירות ודרישות רבות מצא אותו. והנה לגודל פליאתו, נראה האיש המדובר כאחד מפשוטי העם. כשהביא לפניו את הילדים ושטח את בקשתו, היה נראה שאותו אדם אינו מבין כלל ועיקר, מדוע הרבי שלח את בניו אליו דווקא להתברך. אף על פי כן, הפציר אותו קרוב באיש ואמר לו: "אף שאינך יודע מאומה, הואל נא לברך אותם, כבקשת אביהם הרבי מגור". עשה היהודי כחפצו והרעיף ברכות על ראשם. ויהי בצאתם מעל פניו, עדיין חוכך היה ומשתאה לדעת, מי האיש ומה מעשיו וחשב בליבו - אולי ברגע זה זכה לראות את אחד מל"ו הצדיקים נסתרים.

בשובו, ביקש מהרבי לספר לו, מיהו אותו אדם ושאל: "האם מדובר באחד מהצדיקים הנסתרים?". ה"שפת אמת" הביט בקרובו ואמר: "לא, מדובר באיש פשוט. ואם תתמה מדוע שלחתיך אליו, אספר, שפעם אחת כשנימול בנו, לא הייתה בידו אף פרוטה לצורכי סעודת הברית ומכר את כלי מיטתו ובכסף שקיבל הכין סעודת מצווה, ואחר כך נשאר בערום ובחוסר כל. הדבר עשה רושם גדול בשמיים, שאיש פשוט כמוהו עשה כזאת, נמנו וגמרו ליתן שכרו גם בעולם הזה, שכל ברכה היוצאת מפיו לא תשוב ריקם, והוא עצמו אינו יודע כלל שניחן בכוח סגולי כזה, שברכתו מתקיימת!".

מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עֶבֶר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה

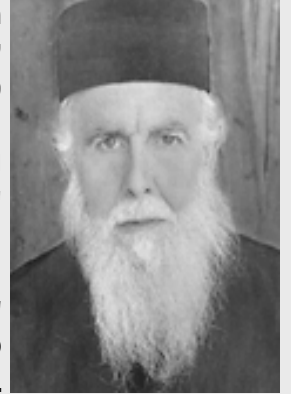
הגאון ר' נתן צבי פינקל, ביקש להגיע אצל אחד מעשירי ניו-יורק לצורך התרמתו. הלה ענה לו: "הרב, תוכל לבוא בין השעות 10:30-11:45 בבוקר. לא יאוחר מכן, מכיוון שבשעה 11:45 יש לי ישיבה גדולה עם כל הקניינים הכי גדולים מכל העולם ואני לא יכול לדחות את זה!". בשעה 10:30 הגיע הגאון ר' נתן צבי פינקל למקום (באותה תקופה בקושי היה יכול להזיז את גופו מרוב החולי שסבל ל"ע!), נכנס ללובי. משרדו של אותו עשיר היה ממוקם בקומה שמונה-עשרה, אולם למגינת לבו לא היה חשמל באותה, ולכן כל המעליות היו מושבתות!

רבינו מצלצל לאותו עשיר: "כבודו, אין מעליות ... אני נאלץ לחכות עד שהתקלה תסודר". אמר לו אותו עשיר: "הרב, אני מאוד מצטער. כפי שאמרתי לכם אתמול, בשעה 11:45 אני נכנס לישיבה. אני מציע שתבוא פעם אחרת". אמר הגאון ר' נתן צבי פינקל לנהג: "בוא, עולים במדרגות!". "מדרגות? בחור צעיר בן שמונה עשרה אם יעלה תשע קומות יחטוף קוצר נשימה. ואיך רבינו יעלה בחוליו?" - "מה אכפת לך איך? בוא נתחיל לעלות!", אמר לו הגאון. עלו שמונה-עשרה קומות. הגיע הרב כשכולו לבן, התיישב על הכיסא, ובקושי יכול היה לנשום!

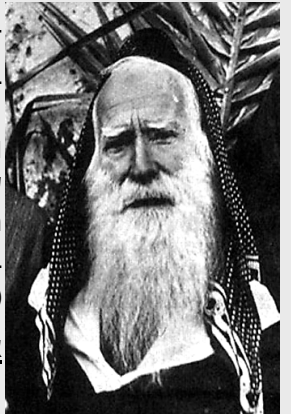
ראה אותו העשיר ונבהל: "כבוד הרב, מה קרה?" - "עליתי ברגל כדי להספיק". "מה? אתה עם החולי שלך עלית 18 קומות ברגל???" - "כן ... אני לא בא בשבילי אני בא בשביל תורתו של הקב"ה!!!". העשיר לא יכל לעמוד בזה הוציא צ'ק ורשם \$1,000,000 באומרו: "זה בשבילך על המסירות נפש שלך על התורה הקדושה!".

<p>מְנוּיִים</p> <p>לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי: PnineEH@gmail.com</p>	<p>הַקְּדֻשַׁת הָעֵלוֹן</p> <p>נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084</p> <p>כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805</p>	<p>לשאלות בהלכה</p> <p>נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)</p>
--	---	---

הרב הגאון רפאל ברוך טולדנו זצ"ל- נולד במקנס שבמרוקו בשנת ה'תר"ן (1890). נצר למשפחה של 45 דורות של רבנים וחכמים ששימשו בקודש. ממגורשי ספרד (מצאצאי ר' יוסף טולדנו). בני המשפחה התיישבו בעיר מקנס. כבר בצעירותו התגלה כבעל כשרון רב ובעל התמדה עצומה ותפיסה מהירה ובעל זיכרון חזק ובתוך שנים מועטות היה בקי מופלג בש"ס ובפוסקים. בשנת ה'תרס"ח (1908) בהיותו כבן 18 התמנה לדיין במקנס לאחר שידע את השולחן ערוך ונושאי כליו על בורים. בשנת ה'תרע"ז (1916) לאחר פטירת אביו, התמנה לאב"ד ולרבה הראשי של העיר. תפקיד אותו מילא במשך 34 שנים. הקים מוסדות רבים: **ביקור חולים**- סיוע רפואי לעניים בחינם. **דובב שפתי ישנים**- בית דפוס שבו הוציא לאור ספרים של חכמי מרוקו. **שובו בני- תנועה** לחזרה בתשובה. **מלביש ערומים**- אספקת ביגוד לנזקקים. **מוהר הבתולות**- סיוע לחתנים ולכלות. **ת"ת**- שמנה כ-1,800 תלמידים. **ישיבה**- אליה נהרו מכל קצוות המדינה. **בתי חינוך לבנות ישראל ומושב זקנים**. כ"כ הקים ישיבה לבני הכפרים והעיירות הסמוכות.

דאג למחסורם של תלמידיו, החל בביגוד ומזון וכלה בטיפול רפואי. מדי יום מסר שיעורי תורה בבית מדרשו לפני כ-150 משתתפים, ובימי שישי היה מחלק בעצמו לעניים כספים שגבה מתושבי העיר. בשנת ה'תשכ"ג (1963) עלה לישראל והתיישב בבני ברק, תחילה בשכונת זיכרון מאיר, ובסוף ימיו בשכונת רמת אהרון. דרש דרשות התעוררות וחיזוק בקרב עולים ממרוקו ביישובים שונים כדי להשפיע עליהם לשלוח את בניהם לישיבות. **בקי גדול בכתבי הזוהר ובספרי האריז"ל**. **גאון בנגלה ובנסתר**. צאצאיו הקימו ישיבות ובתי מדרש על שמו: ישיבת חזון ברוך בצרפת, ישיבת אור ברוך בירושלים וקהילת עטרת ברוך בבני ברק. נפטר ב-י"ח חשוון ה'תשל"א (1970). חי כ-80 שנה. ציונו בבית הקברות של נציבי ישיבת פוניבז' בבני ברק.

אביו: הגאון ר' יעקב (רבה של מקנס). **אמו:** מרת חנה (לבית סודרי). **מרבתי:** אביו- ר' יעקב, הגאון ר' חיים בירדוגו (רבו המובהק), הגאון ר' חיים משאש (רבו במוסר), הגאון ר' יוסף אלקובי (רבו בקבלה). **אשתו:** מרת רחל (בתו ר' שלום עמאר). **בניו:** ר' יוסף (רב קהילת "עטרת ברוך" בבני ברק), ר' יעקב (ראש ישיבת "חזון ברוך" בצרפת). **חתניו:** ר' שלמה טולדנו (קרוב משפחתו), ר' יוסף טולדנו (קרוב משפחתו), ר' דוד צבי מרצבך (בנו של ר' יונה מרצבך, ראש ישיבת קול תורה). **מספריו:** **יקיצור שולחן ערוך**- למנהגי מרוקו ופיוטים (המוכר בפיוטיו אשר שירה) **ייקוד החמה**- תולדות רבינו.

מוצאי שבת קודש. בחוץ משתוללת סערה, וגשם זלעפות ניתך ארצה. בבית שוכב רבינו, רתוק למיטתו מחמת חוליו, ובניו קוראים לפניו מהספר 'אור החיים' הקדוש. מישהו נכנס וסיפר שיהודי פלוני מן העיר אושדא נכשל בעסקיו ופשט את הרגל, ונושיו הערביים מבקשים להרשיעו בפלילים ולהשליכו לכלא. כהרף עין נותר רבינו ממיטתו, והכריז שהוא נוסע בזה הרגע לאושדא - **מרחק של כארבע מאות קילומטרים! לא עצר בעדו חוליו, לא תשישותו וחולשתו, לא השעה המאוחרת ולא הסערה המשתוללת**. שלוחי מצוה אינם ניזקין, ועליו לעשות כל שביכולתו! מיד התעטף באדרתו ויצא אל רציף הרכבת, נסע במשך תשע שעות רצופות, הגיע לאושדא ונכנס מיד לעובי הקורה.

הרב ניהל בעצמו מגעים מייענים עם בעלי החוב הערביים, הצליח להשפיע עליהם לוותר על מחצית החוב אם המחצית השניה תשולם להם במזומן. אז פנה לנגידי היהודים באושדא, התרימם, שילם לבעלי החוב ופדה מהם את שטרי החוב וקרעם. קיבץ עוד שש מאות אלף פרנקים, ומסרם לסוחר פושט הרגל, כדי שיפתח מחדש את מסחרו, ויעמוד על רגליו. לאחר מכן שב, וחזר למקנס, למיטת חוליו...

בימי צעירותו של רבינו, כאשר היה אב לילדים רכים, השתובב אחד מבניו והיה צורך להענישו. נטל הצדיק ברוך את בנו, הוכיחו על פניו וייסרו על התנהגותו הבלתי ראויה. הילד הכיר בחומרת מעשיו והרכין את ראשו בעצב ובבושת פנים. הילד ידע, שהעונש מגיע לו, הוא קיבלו בדומיה ובהשלמה, והבטיח שלא ישוב לסורו. לאחר מכן יצא מחדרו של האב, אל אמו ואל אחיו, שהיו בחדר הסמוך.

לפתע נחרדו האם ובניה- מן החדר הפנימי נשמע קול בכי מרטיט. מיהרו להיכנס אל החדר פנימה, ומה רואות עיניהם? **האב הגאון הצדיק, בוכה ומתייפח...** "מה לך, אבא?" קראו בקול. "אני מייסר את עצמי על עונשו של הילד", השיב האב. "אם חטא הילד - זהו הכישלון שלי, כאביו מחנכו. לו הייתי מדריכו כראוי, היה מתנהג בהתאם. כישלוננו - הוא כישלוננו!". הוא המשיך לבכות על עצמו, ולערוך חשבון נפש.

בכל לילה היה רבי רפאל ברוך מתעורר ב"אשמורת התיכונה" יורד מעל מיטתו ויושב על הקרקע לערוך "תיקון חצות" ופעם כשעמד בתחינה זו התאמץ והתמוגג בים של דמעות, עד שנפלה עליו תרדמה בחלומו נגלה אליו אליהו הנביא והגיד לו, מה שהגיד, עד שהתאושש ויקץ, בחדרו ישן אז על גבי מיטה סמוכה, חניכו הצעיר רבי מישאל דהאן זצ"ל (כיהן כרבה של באר-שבע). מרוב שמחה והתרגשות העירו רבי רפאל ברוך ובישר לו, "אשרי מי שראה פניו בחלום".

במשך השנים התגורר הרב בדירה בשכירות ונימוקו עימו: "עדיין לא נבנה בית המקדש - ביתו של הקב"ה - ולי תהיה דירה משלי?". אולם בשנותיו האחרונות החל להתעניין ברכישת דירה. בני ביתו נדהמו לשמוע על כך, ושאלו את הרב, מדוע במשך שנים לא חשוב היה לרב לרכוש דירה, ואילו כעת באחרית ימיו הוא פועל לקנות דירה? ענה להם הרב: "כל עוד האחריות על מעבר דירה הייתה מונחת על כתפי, אז הרשיתי לעצמי להימנע מרכישת דירה, אולם היות שזקנתי - ואם אסתלק מן העולם, תצטרך הרבנית להיטלטל מדירה לדירה... לכך כמובן לא אסכים". וכך היה - זמן קצר לאחר רכישת הדירה התבקש הרב לבית עולמו.

הזמן שנהניתי בחבורתו, וסיימתי באיחולים לבביים: "בעזרת השם תמשיך להעפיל ולעלות מעלה מעלה בדרגות ותצליח בכל מעשה ידיך".

וכאן הופתעתי עד עמקי נשמת. הקצין הבכיר אמר לי שלא אפגע, אבל מבחינתו שאברך אותו בלי המילים 'בעזרת ה', זה מיותר, והוסיף "אני לא מאמין בכל זה".

הייתי בהלם, לא פיללתי, שיאמר כאלה מילים, אך ספונטנית אמרתי לו: "יוסי, תדע לך, בלי עזרת הבורא, אתה עף מאן עם טיל...".

הוא חש שהמילים, שאמר הכאיבו לי ולא רצה לקלקל את אוירת הפרידה, לפיכך הושיט לי את היד ואמר: "בא נסיים יפה בברכת לילה טוב. ולא ניכנס לויכוח מיותר ולפולמוס, שאין לו סוף".

יצאתי משערי הכלא אך בליבי לא נרגעתי, המשפט האומלל שהוציא מפיו המשיך להציק לי. תמהתי: כיצד ייתכן שאדם יזקוף רק לזכותו את מעמדו הרם וישכח, כי יש בורא בשמים האחראי על כל מה שקורה בעולם!?

וכי חושב מנהל הכלא שהגיע למעמדו הרם בזכות מעשיו? הרי הוא לא יכול להגיע למאומה בלי עזרה מאת בורא העולם! הן הקב"ה משפיל גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עד מרום!

חלפו שלושה שבועות בלבד, אחד מהאסירים המסוכנים שישב בכלא איילון בשם צבי גור הצליח להימלט אל החופש, בריחתו הטילה פחד על תושבי הארץ שאדם מסוכן כמוהו מסתובב חופשי.

גורמי הביטחון אמרו על האסיר, שברח כי מדובר בטיפוס פסיכופטי ומסוכן מאוד לציבור, מכיוון שאין לו מה להפסיד, שכן נידון למאסר עולם.

ההד התקשורתית היה עז והוקמה ועדת חקירה בנידון כדי להבין כיצד הצליח האסיר להימלט ואז התברר כי מפקד הכלא התיר לקבוצת אסירים לצאת מחוץ לכלא כדי לצבוע את חומות הכלא מבחוץ. ביניהם היה האסיר שבמקצועו היה צייר.

מפקד הכלא סמך על העבריינים ולא האמין שמישהו יבגוד באמון שניתן להם, צבי גור ניצל את ההזדמנות ונמלט מהמקום. כעבור מספר ימים נתפס והוחזר לכלא. ועדת החקירה שהוקמה מצאה את מפקד הכלא אשם והוא זומן למשרדו של נציב שירות בתי-הסוהר רפי. ס כדי לעמוד לדין משמעת. החלטת הנציב הייתה להעבירו מתפקידו.

ניסיתי אז להתקשר אליו (לפני עידן הפאלפונים) כדי להזכיר לו את אשר דיברנו כשנפרדנו, אך לא הצלחתי להשיגו...

להלן סיפורו של כתב באחד העיתונים החרדים, שאירע לפני כשלושים שנה ויש בו כדי ללמדנו ולהזכירנו, כי רק בבורא עולם עלינו לבטוח ולהיזהר חלילה, לבל מעמדנו גבוה ככל שיהיה, יהיה בעוכרנו ונסמוך על מעשה ידינו. ולהלן סיפורו של הכתב:

נשלחתי ככתב באותה תקופה לסקר אירוע של פתיחת בית-כנסת בכלא איילון, שאמור היה להתקיים בראשות הרה"ג רבי ישראל מאיר לאו שליט"א, שכיהן אז כרב הראשי לישראל, הגעתי לשערי הכלא בשעה הקבועה, וסיקרתי את האירוע כמתוכנן.

לפני שעזבתי את המקום, פנה אליי אדם מכובד בעל דרגות גבוהות ושאל לעיסוקי. כשענית לי לו שהנני עיתונאי הציג עצמו בשם יוסי.פ. וציין שהוא משמש גם כמפקד הכלא וגם המנהל של בית-המעצר.

(רק לסבר את האוזן, בכלא ובבית-המעצר בכל אחד מהם מאוכלסים כ-700 אסירים). הוא הביט בי ושאל אם יוכל להזמין לי ביקור בכלא תמורת הבטחה שאכין לו כתבה עם מסר מסויים שמבקש הוא להעביר.

אמרתי, שאבדוק את העניין עם עורך העיתון. ואכן לאחר ששוחחתי עם האחראי עליי, קיבלתי 'אור ירוק' להכין את הכתבה. התקשרתי למנהל הכלא וקבענו להיפגש בתאריך מסוים.

בתאריך המיועד הופעתי בשערי הכלא. שני קצינים קיבלו את פניי 'בכבוד מלכים' והכניסו אותי לאגף המנהלה ומשם אל חדרו המפואר של מפקד הכלא.

החדר היה ענק. מרשים מאוד. מעוצב בהידור רב ועל הקיר היו עשרות תעודות הוקרה למפקד הכלא שניתנו על הצלחותיו בניהול, בהטלת משמעת אצל האסירים ובנושאים שונים אחרים.

לאחר שיחה ארוכה בת שעתיים לקחני המפקד עימו לסויר ברחבי בית הכלא. כשעברנו בין האגפים, נעמדו כל האסירים שמאחורי הסורגים בדומיה, לאות כבוד שרוחשים הם למפקד הכלא.

כך סיירנו בקומפלקס הענק המאכלס 700 אסירים! ביקרנו גם באגף האיקסים, שם נמצאים אסירים שנידונו בשל מעשיהם למאסר עולם, כולם קשורים בשרשראות כבדות של ברזלים ברגליהם, כדי לוודא שלא ינסו להימלט מהתא.

בסיום הפגישה והביקור שהיו מאוד מעניינים נפרדנו ליד שערי הכלא לשלום, לחצתי את ידו בחום, הודיתי לו על

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתיא אטון זצ"ל ולי יחיא בן יוסף ז"ל
 סעידה בת תפחה ע"ה מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל
 אביבה בת טובה ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה
 חי זיזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל
 יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה דניאל רפאל בן חגית ז"ל זילפה בת רדה ע"ה
 מישא אסתר בת דהרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לוש ע"ה
 אברהם בן דינה ז"ל אברהם בת השמת ע"ה עפאת בת השמת ע"ה

תנצב"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורביה רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה